

Rokonok

Ez lehet az Oblath József, az anyukám egyik testvére (hátsó sor balról az első). Ez a másik testvére lehet, a Miksa (hátsó sor jobbról az első). És a középső lehet a Náci bácsi legidősebb fia, az Oblath Andor. Ez biztos, hogy a fiatalabbik sógornőm, a Klári (jobbról a második elöl), ez az idősebb sógornőm, az Irén (jobbról az első elöl). Balra lent az talán a Jenő, a Náci bácsi másik fia. És a középső sorban balra ez az anyósom egyik testvérének a lánya, a Lili. A Lili énekesnő lett, de Budapesten nagyon keveset szerepelt. Egyszer hallottam őt háború után az Akadémián énekelni. Külföldön voltak sikerei, Németországban. Fogalmam sincs róla, hogy hol és mikor készült ez a kép. Valami alkalmából talán, lehet, hogy valakinek esküvője volt, mert nagyon ünnepélyesen vannak felöltözve.

József orvos volt. Egyetemet végzett. Ő Szentendre és környékének volt a körorvosa a háború előtt. Goldberger lányt vett el feleségül. Ez egy nagyon csúnya, de nagyon gazdag nő volt. Két fia volt. Fiatalabbak voltak, mint én. Nem nagyon korán nősült a Jóska bácsi. A felesége is sokkal idősebb volt, mint én. Szentendrén éltek. Saját házukban laktak, sok szép bútoruk, képük, mindenük volt. Nem voltak felvágósak. Inkább, mondjuk, a felesége nem volt egy kedves nő, és a Jóska bácsi annyira elfoglalt volt -- nagy praxisa volt. Egyszer voltak nálunk Mátyásföldön, nagyon jól érezték magukat. Aztán egyszer voltunk mi is náluk. Deportálták őket, senki sem jött vissza a családból. Maradtak a felesége után házak, amit mi igényelhettünk volna, de közben államosították és tatarozták, és annyit kellett volna értük fizetni a tatarozás fejében, hogy azt a családból egyikünk se tudta vállalni. Örültünk, hogy éltünk a háború után. Az egyik házából szülőotthont csináltak a háború után.

A Miska bácsiról szinte semmit nem tudok. Azt sem tudom, milyen iskolát végzett, csak azt tudom, hogy Feri bácsinak az üzletét ő vette át. Egy kis csemegeüzlet volt ez, Kertész Zsigmond és társa csemege- és fűszerüzlet volt a neve -- a Kertész Zsigmond Linka néni korán meghalt férje volt. Nem emlékszem hogy lett volna alkalmazottjuk. Sajtót, felvágottat, valami fűszereket is árultak benne. Ha jól emlékszem, ahogy így bementünk az ajtón, a bal oldalon volt a pultos rész. De hogy milyen

pénztár volt -- semmire nem emlékszem. Volt valami hátsó része a boltnak, ott tartotta a sajtokat a nagybácsim. 1929-ben még megvolt az üzlet, mert én oda jártam a Horthy Miklós úti felső kereskedelmi iskolába [lásd: kereskedelmi iskolák], ami nem messze volt az üzlettől. De reggel bementem az iskolába, mikor vége volt a tanításnak, hazamentem. Nagyon ritkán, tán egyszer vagy kétszer mentem be. Körülbelül az 1930-as évek közepe tájáig lehetett meg. A Miska bácsi nagyon későn nősült, 1940 körül, és azt hiszem, jó módú nőt vett el, mert aztán mikor már nős volt, akkor nem az üzletben volt, hanem az Erzsébet körúton, majdnem a Híradó mozi mellett volt egy cukorkaüzletük. És nagyon későn született egy kislány. Miska bácsi még a háború előtt öngyilkos lett, valamikor 1943-ban vagy 1944-ben.

Andor 1901-ben született. Tisztviselő volt, azt nem tudom, hogy hol, de ő már nős volt. 1933-ban vagy 1934-ben nősülhetett, a fiuk, Péter 1935-ben született, és szintén kint él Ausztráliában. Pesten éltek, azt hiszem, a Tűzoltó utcában, de mikor a ház már fölépült, akkor ők is Mátyásföldön. Volt egy manzárdszoba, és a fiatalok meg a kisfiuk fönt laktak a manzárdban. Andor 1945-ben halt meg tífuszban, állítólag tífuszoltástól. Mikor én hazajöttem, már nem élt.

Jenő 1903-ban született, és 33 éves korában vérmérgezést kapott, nem volt még penicillin [A penicillint 1928-ban fedezte fel Fleming, de csak 1940-től tudták olyan mennyiségben előállítani, amely lehetővé tette a gyógyszerként való felhasználást -- A szerk.], és abba halt bele. Érettségizett [lásd: érettségizettek aránya 1920 körül] és tisztviselő volt, de nagyon sokáig állás nélkül volt. Amikor építkeztek Mátyásföldön 1930-ban vagy 1931-ben, ő volt az építésvezető. Nőtlen volt, és otthon lakott.